

Arrest

nr. 155 058 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 april 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 april 2015 met nummer 144 209 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op het verzoek tot voortzetting ingediend op 30 april 2015.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TYTGAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 17 april 2015 de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 24 juni 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 8 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoeker bij zijn vraag tot horen tevens opmerkingen formuleert, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat al haar argumenten op voldoende wijze werden ontwikkeld in haar verzoekschrift. Zij geeft een feitelijke uiteenzetting van haar verblijfshistoriek en stelt thans in Spanje te verblijven. De voorzitter merkt op dat hierdoor het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd, wat de verzoekende partij niet weerlegt. Voor wat betreft de grond van de beschikking stelt de verzoekende partij dat er op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift geen enkele reden was om aan te nemen dat haar beroep later onontvankelijk zou worden, reden waarom zij vraagt om de verwerende partij, die na de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid om de voortzetting van huidig beroep heeft verzocht, “minstens te veroordelen tot de kosten”. De verwerende partij stelt dat de vaststelling overeind blijft dat de verzoekende partij door niet te reageren op de vraag of zij al dan niet een synthesememorie wenst in te dienen niet heeft voldaan aan de verplichtingen van de wet van 15 december 1980 en het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”*

2.5. De Raad dient vast te stellen dat verzoeker met zijn betoog ter terechtzitting volledig voorbij gaat aan de inhoud van de beschikking, namelijk dat, bij gebreke aan een tijdig antwoord op de vraag of verzoeker een synthesememorie wenst over te maken, het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld op grond van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist, laat staan weerlegt op geen enkele wijze dat hij in gebreke is gebleven tijdig te antwoorden op de vraag van de Raad inzake zijn wens om al dan niet een synthesememorie over te maken. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind. In zoverre verzoeker wenst dat de kosten van het beroep ten laste worden gelegd van verweerder, merkt de Raad op dat dit betoog – gelet op de toekenning van het voordeel van de kosteloze rechtspleging – niet relevant is.

2.6. Het beroep is onontvankelijk.

3. Opheffing van de schorsing

Bij arrest van 27 april 2015 met nummer 144 209 heeft de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen. Met toepassing van artikel 39/82, §8 van de Vreemdelingenwet wordt de bevolen schorsing opgeheven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De schorsing van de tenuitvoerlegging, bevolen bij arrest van 27 april 2015 met nummer 144 209, wordt opgeheven.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA